

**XVIII. YÜZYILA AİT BİLİNMEYEN BİR ESER
TEŞRİFÂTÇI EDİP EFENDİ'NİN MEVLİDİ**

Dr. Vedat Nuri TURHAN*

ÖZET

Bilindiği gibi edebiyatımızda, Hz. Peygamber (asv)'in doğumunu anlatan mevlidlerin en tanınmış Süleyman Çelebi'nin "Vesiletü'n-necât" adlı eseridir. Bu eserin herkes tarafından beğenilip okunmasından dolayı, aynı konu bir çok şair tarafından işlenmiştir. Bu şairlerden biri de Teşrifâtçı Edip Efendidir. Bu çalışmada Edip efendi'nin mevlidini tanıtmaya amacı güdülmüştür. Bilinen tek nüshası özel bir kütüphanede bulunan bu eserin başka nüshalarının da bulunma ihtimali vardır. Ümit ederim ki bu çalışma bir taraftan adı pek fazla duyulmamış olan Teşrifâtçı Edip Efendi ve eserini tanıttıkça, diğer taraftan eserin diğer nüshalarının da tesbit edilip edebiyat dünyasına kazandırılmasına sebep olacaktır.

ABSTRACT

As today known in our literature, the work which explains the prophet Muhammed's birthday is the one of Süleyman Çelebi "Vesiletü'n-necât". As this work is loved and often read, the some subject has been dealt with by a handful of writers.

One of these writers is Teşrifâtçı Edip Efendi. In this study birthday. One sample of this work in a special library has the probability to be found in other places. We hope that this study will make it known both the name Teşrifâtçı Edip Efendi which has not been heard for long and his work. On the other hand it will help the other samples of this work be determined and give help to the literature world.

Giriş

İslâm medeniyeti etkisinde gelişen İslâmî Türk Edebiyatı, verdiği edebî ürünlerde çoğunlukla dinî konuları işlemiştir.

İslâmî Türk Edebiyatı ürünlerinde, İslâm'ın dinî düşünce, zevk, his ve hayal dünyasını bulmak mümkündür.

* Atatürk Üniversitesi Kâzım Karabekir Eğt. Fak. Orta Öğretim Sosyal Alanlar Eğt. Bölümü

Bu ürünlerden birisi olan mevlitlerin, dinî edebiyat içerisinde işgal ettiği yer çok önemlidir. Hz. peygamber (sav)'in doğumunu konu alan bu eserlerde Cenâb-ı Hakk'a (c.c) samimiyetle bağlanmanın, onu karşılıksız sevmenin, onun emirlerini uygulamanın, insana kazandıracığı üstünlük ve güzellikleri bulmak mümkündür.

Mevlit metinlerinin şekil, muhteva, dil ve üslûp özellikleri; araştırmacılar için zengin bir malzeme içermektedir. Bu düşünceden hareketle, Teşrifâtçı Edip Efendi'nin metni üzerinde çeşitli açılardan değerlendirmeyi bu çalışmada irdelemekteyim .

KAVRAM ATLASIMIZDA MEVLİT

Mevlit: Mevlit kelimesi gerek türkçede ve gerekse arapçada değişik manalar ifade etmektedir. 1. Arapçada bir kimsenin doğduğu zamana mevlit denilir Hz. Peygamberin İslâm dinindeki yeri ve önemi göz önüne alındığında kelime onun doğduğu zamana işaret etmek üzere özel isim olarak kullanılmıştır. 2. Mevlit kelimesi mekân, yer ismi olarak kullanılmakta ve “Mevlid-i nebi” karşılığında Hz. Muhammed'in doğduğu yer kastedilmektedir. Hz. Peygamberin doğduğu eve de “Mevlid-i nebi” denilir. 3. Herhangi bir kimsenin ve özellikle Hz. Peygamber'in doğumunu ifade eder. 4. Mevlit kelimesi, herhangi bir kimsenin doğumu münasebetiyle yapılan tören merasimi anlamına gelir. Hz. Peygamber'in dünyaya gelişi bir ferahlık, kurtuluş ve bir müjde olduğundan doğumu da bir bayram olarak algılanmakta ve bu nedenle de kutlanmaktadır. Mevlit kelimesinin 5. Hz. Peygamberin dünyaya gelişini ve o anda oluşan olayları anlatan menkıbe demektir.

Bütün bunların dışında Mevlit törenlerinde çeşitli ikramların ve bağışların yapılması ve bu törenlerin yaygınlaşması neticesinde mevlit kelimesi zamanla ziyafet ve bayram manasını da kazanmıştır. Kelimenin halk arasında ve bazı metinlerde “mevlûd” şeklinde yazılıp okunduğu görülür. Aslında mevlûd kelimesi arapçada doğmuş, doğan çocuk anlamlarına geldiğinden kelimenin bu şekilde

kullanılışı yanlıştır. Kelime daha sonraki asırlarda çoğunlukla sadece Hz. Peygamber'in doğumu münasebetiyle yapılan mevlit merasimleri için kullanılmıştır. Fatımiler zamanında ilk örneklerine rastlanan bu toplu mevlit törenlerinin daha sonra Hz. Ali ve Hz. Fatma için de düzenlendiği görülür. Bütün memleket halkının katılımıyla düzenlenen mevlit törenlerine ise ilk olarak, 1207 yılında Erbil'de Selçuklu Atabey'i olan Muzafferiddin Gökbörü zamanında rastlanmaktadır. Mevlit törenlerinin başlangıcı kabul edebileceğimiz bu merasimlerde eski Türk anane ve geleneklerinin de izleri müşahede edilmiştir. Muzafferiddin Gökbörü'den sonra genellikle bütün İslâm dünyasında mevlit günü mukaddes kabul edilip “kandil” olarak kutlanmaya başlamıştır. Ayrıca kandil dışında da diğer önemli ve kutsal gecelerde, doğum, ölüm, nikâh benzeri merasimlerde de okunmaya başlanmıştır. İslâm âleminde mevlit metinleri 10. asırda görülmeye başlar. Adında mevlit kelimesi bulunan ilk eser: İbn-i

Cevzî'nin(Ö. 1201) “ Mevlid-i nebî “ adlı eseridir. Ayrıca Arapça mevlit yazan şairler arasında İbn-i Arabî (Ö. 1240), Ebu'l-Kasım Sebtî (Ö. 1203), İbn-i Dıhye (Ö. 1235), Zemlekânî'yi (Ö. 1327) de sayabiliriz. Arapça yazılan bu mevlitler dışında Farsça, Arnavutça, Boşnakça, Rumca, Çerkezce, İspanyolca ve Kürtçe mevlitler de kaleme alınmıştır.¹

Edebiyatımızda Mevlit: Osmanlı Devleti'nde düzenlenen ilk resmî mevlit törenine Üçüncü Murad zamanında rastlıyoruz. Devrin alimlerince benimsenmeyip karşı çıkılan bu törenler, halkın çoğunluğu tarafından düzenlenir hale gelince bid'at-ı hasene olarak kabul edilmiştir. Edebiyatımızda mevlitler, Hz. Muhammed'in doğumunu, hayatını, vefatını anlatan ve genellikle onun methini yapan; çoğunlukla da manzum yazılan eserlerdir.

Türkçe mevlit metinleri mesnevî tarzında yazılmışlardır. Bu eserlere “manzum şiyer” adı da verilebilir.

Türk Edebiyatında mevlit ve onunla ilgili olarak yazılan eserlerin sayısı 200'ün üzerindedir. Bunların bir çoğunun Süleyman Çelebinin mevlidiyle büyük benzerlikler gösterdiği ortadadır. Bazıları da taşıdığı motifler bakımından farklı bir görünüm arz ederler. Şimdiye kadar yapılan araştırmalar sonunda Türk edebiyatında 60'ın üzerinde mevlit nüshası tesbit edilmiştir. Bütün bu mevlit yazarları arasında Süleyman Çelebi'nin mevlidi bir sehl-i mümteni olarak müstesna bir konuma yükselmiştir. Hamdullah Hamdî'nin “Ahmediyye” adını verdiği mevlidiyse dikkate değer bir eserdir. Özellikle dil açısından eserde kullanılan Türkçe mevlidin başarısını artırmıştır. Şemseddin Sivasî'nin mevlid'i de tasavvufî ağırlıklı bir eserdir. Süleyman Çelebi'nin eserinin asıl metninin zamanla yapılan ekleme ve çıkarmalarla değişime uğradığı görülmektedir. Bunlar arasında 10-15 sahifeden 100 sahifeye kadar olanlarına rastlamak mümkündür. Asıl metin 730 beyittir. Mevlidin okunma şekli ile mevlit törenlerinin etkisiyle mevlit metinleri değişime uğramış ve zamanla bazı anonim halk hikâyeleri de esere katılmıştır.²

Teşrifatçı Edip Efendi: Eski ve yeni kaynaklar Teşrifatçı Edip Efendinin hayatına ait bilgileri pek netleştirememişlerdir. Dergâh yayınlarınca hazırlanıp neşredilen Türk Dili ve Edebiyatı ansiklopedisinde Mehmed Emin Edip Efendi ile ilgili bilgi verilirken, adı geçen kişinin Teşrifatçı Mehmed Edip Efendinin oğlu olduğundan bahsedilir³. Sicill-i Osmanî'de Edip Mehmed Emin Efendi hakkında bilgi verilirken, babasının Ali Bey olduğu, kendisinin hâcegân ve teşrifatçı vekili olduğu, rikâb-ı hümayunda vak'anüvislik görevinde bulunduğu, birkaç yıllık tarih

¹ Neclâ Pekolcay, **İslâmî Türk Edebiyatı Tarihi**, İstanbul, 1996, s. 229.

² Neclâ Pekolcay, **İslâmî Türk Edebiyatı Tarihi**, İstanbul, 1996, s. 234.

³ **Türk Dili ve Edebiyatı Ansiklopedisi**, İstanbul, c. 2, s. 451.

yazdığı belirtilir⁴. Bursalı Mehmet Tahir de “Osmanlı Müellifleri” adlı eserinde, Edib Efendinin 19. yüzyıl şairlerinden olduğunu, vak’anüvislik ve teşrifâtçılık görevlerinde bulunduğunu, tarih yazdığını ve dîvânı ile ilm-i ahlâk ile alâkalı olarak “Ravzat’ül-Hükemi fî Ahlâk’i-l Ümem” adlı eserlerin sahibi olduğunu belirterek, ölümüne tarih düşürüldüğünü

مجلس جنات فردوسه ندیم اولسون ادیب

(Meclis-i cennât-ı firdevse Nedîm olsun Edîb)

mısraının işaret ettiği H:1216, M:1802 de vefat ettiğini kaydeder.

Sadettin Nüzhet Ergun⁵ ise “Türk Şairleri” adlı eserinde özellikle, Sicill-i Osmanî ve Osmanlı Müellifleri’nden aldığı bilgileri nakleder ve bu bilgilere ilâveten Edib Efendinin özellikle Nedim ve Nâbî’nin tesirinde şiirler yazdığını, tarikat mensubu olup, Şeyh İbrahim Gülşeni hakkında bir müseddes yazdığını belirtir.

Teşrifâtçı Edib Efendinin Mevlid’i⁶ : Mevlit, Fâilâtün Fâilâtün Fâilün vezni ile yazılmıştır. 277 beyittir. Eserin iki bölüm olarak ele alındığı düşünülebilir. İlk kısım Türkçe, ikinci kısım Arapçadır. Türkçe Mevlit 223 beyit, Arapça kısım ise 54 beyitten ibarettir. Mevlit: tevhit, naat, methiye, velâdet, miraç, vefat, methiye ve dua bölümlerinden oluşmaktadır.

Tevhit

Bismihi’l-fettâh-ı zî’l-fazl-ı azîm
İnehü’l-feyyâz ü min feyzin şadîm

Hamd o zât-ı pâka olsun bâ- kemâl
Kim odur sultân-ı gayb-ı lâ-yezâl

ile başlar. Bu kısımda telmihen

“Gizli bir hazine idim bilinmek istedim”⁷ hadis-i kutsî’si anılır, bütün peygamberlere ve büyük zâtlara selâm gönderilir.

Peygamber hakkında söz söylemenin haddi olmadığından bahseder

Gerçi nazm itmek benim haddim değil
Lik anın feyzin nisâr eyler bu dil

Sonra da Hz. Peygamber’in övgüsüne geçer.

Hâme-i ibret-nümâ vermek diler
Leyle-i cum’a Reğâ’ibden haber

⁴ Mehmed Süreyya, **Sicil-i Osmanî**, İstanbul, c. 2, s. 445

⁵ Sadettin Nüzhet Ergun, **Türk Şairleri**, c. 3, s. 1221.

⁶ Eserin şu anda bilinen tek yazma nüshası özel kütüphanemdedir.

⁷ Mehmet Yılmaz, **Edebiyatımızda İslâmî Kaynaklı Sözler**, İstanbul. 1992, s. 98.

Hız. Peygamber'in (S.A.V), ana rahmine düştüğü kutlu geceye işaret edilir Cenab-ı Hak (cc.) ilminin gereği olarak sıfatlarını ortaya koymuş ve Hız. Peygamber'i kendi zatından bir tecelli olarak ortaya çıkan isim ve sıfatlarına tecelligâh kılmıştır.

Zâtına kıldı tecellî çünkü zât
Cûşa geldi bahr-ı esmâ vü sıfât

Hız. Peygamber'e fahr-ı cihan, ruh-ı azam, akl-ı evvel, nur-ı akdem denilerek, Cenab-ı Hakk'ın *kıdemî* (ezeliliği), *hudus* (sonradan olanlar) ile irtibatlandırılmıştır. "*Levlâke*" kutsî hadisine işaret edilir

Taht-ı levlâke nüzûl itdi o şâh
Bende-i fermânı oldu mihr ü mâh

Ervâh-ı ukul'ün, ekalim'in, şühud'un yaratılması, arz ve semanın da ruh ve cesetlere mekân olarak halk olunması anlatılır

Hükmin icrâ itmege şâh-ı vücûd
Halk olundu hep eķâlîm ü şühûd

Çün vücûda geldi arz ile semâ
Oldılar ervâh ile eşbâha câ

Şeytanın ins ve cinni yoldan çıkarmasına müsaade edilmesi, buna mukabil o iki cihan şahının bunları rah-ı hakk (doğru yol)'a daveti nakledilir

Muķtezâ-yı adl-ı şâh-ı dü-serâ
Râh-ı Hakka da'vet itdi iktizâ

Nebi ve resuller onun maiyetindeki kumandanlar gibidirler. İlâhî sırları keşf yolunda olan salık'in *fenafi'l-kusut*, *fenafi's-şühut*, *fenafi'l-vücut* mertebelerinden geçmesi, bu yolda züht, fena ve beka mertebelerine ulaşması⁸ hâdiselerine telmihle peygamberlerin insanlara *tevhid-i asarı*, *tevhid-i ef'ali*, *tevhid-i sıfatı* öğretmek onları Hakka daveti ve şirki paramparça etmeleri anlatılır

Enbiyânın ba'zı bâ- emr-i celîl
Eyledi tevhîd-i âsârı delîl

Ba'zısı da emre bezl- itdi tûvân
Eyledi tevhîd-i ef'âli beyân

⁸ Ahmet Kırkkılıç, *Başlangıçtan Günümüze Tasavvuf*, Ankara, 1996. s. 70.

49 beyitlik bu bölümden sonra Hz. Peygamber'in methedildiği bölüme geçilir.

Meymene düştü ukûl-ı sâfiye
Meysere geldi nüfûs-ı vâfiye

O, mukarreb meleklerin kıblegâhıdır ve Cibril-i emin dahi onun peykidir. Onun maddî âleme nüzulü; yine tasavvufî görüşün yansımasıyla dokuz gökten, dört unsurdan süzülüp, Recep ayının bir Cuma günü sulb-ı Abdullah'a intikal etmiştir. O pak ruh, oradan annesi Amine'ye geçince kutsîler, o güne Regaib diye râğbet ettiler.

Ûdsiyân ol geceye râğbet tamâm
Etiler andan Regâ'ib oldı nâm

Bu bölümde yer alan;

Ya'nî ol şem'in idi kâşânesi
Kim meleklerdi anın pervânesi

beyti: Süleyman Çelebi'nin "Vesiletü'n-necât"ındaki.;

Dedi gördüm ol habîbin anesi
Bir aceb nûr kim güneş pervânesi

beytine nazire mahiyetindedir. Akabinde gelen;

Çün Rebî'ü'l-evvel irdi didiler
Leyle-i isneyn idi sâni aşer

beyti de, Süleyman Çelebinin eserinde yer alan;

Ol Rebî'ü'l-evvel ayı nicesi
On ikinci isneyn gicesi

beyti ile örtüşmektedir.

Hazret-i Peygamber (asv.)'in doğumu takiben secdeye kapanıp "ümmeî" diye dua ettiği rivayeti;

Vakt-i teşrîfnde gör bu himmeti
Secdeye vardı dedi vü ümmeti

beytiyle ifade edilmiştir.

Kutlu doğum sırasında cereyan eden Kâbe'deki putların devrilmesi

Save nehrinin kuruması	Makdeminde mu'ciz-i ibret eser Eyledi asnâmı hep zîr ü zeber
Tak-1 Kistrâ'nın yıkılması	Sâve nehri yerlere geçdi o dem Mu'cizâtı zâhir oldı dem be dem
Mecusî ateşinin sönmesi	Sadme-i top kudûmiyle hemân Tâk-1 Kistrâ yıkılup oldı virân Feyzi bârânı irişdi sû-be-sû Başına âteşgedenin koydı su

gibi harika hâdiseler anlatılır. Mevlitte Ay'ın ikiye ayrılması olayına da yer verilir.

Döndü fermân ile şems-i tâbnâk
Barmağıyla kıldı mâhı sîne-çâk

Kuran-ı Kerimde de zikredilen “şakka'l- kamer” mucizesine telmihde bulunur.⁹

Sonraki bölümde şairane bir eda ile Hazret-i Peygamber (asv.)'in gazaları anlatılır.

Akabinde Miraç bahsine geçilir. Süleyman Çelebinin Mevlid'inde olduğu gibi salâvat getirilmesi istenir.

Ger dilersiz bulasız oddan necât
Aşk ile derd ile edin es-salât

Ey şefâ'at isteyenler ber-devâm
Sellimü sallû alâ-hayrû'l-enâm

Onun “Kabe kavseyn”, “Ev edna” makamlarına varışı

Etdi kâf-i kevni ol ankâ hemân
Oldu kâf-ı kâbe kavseyn âşiyân

mısraları ile anlatılır. Bu beyitte Kuran-ı Kerimden kelime iktibası yapılmıştır.¹⁰

⁹ Kuran-ı Kerim, Kamer Suresi 54 / 1

¹⁰ Kuran-ı Kerim, Necm Suresi 53 / 9

Miraç bahsinden sonra Hz. Peygamber (asv.)'in tebliğ görevini tamamlayarak, yerine müşitleri vekil olarak bırakmasından bahsedilir, yine salâvat getirilmesi ve fatiha okunması istenir.

Etdi çün tekmîl da'vet ol hümâm
Mürşîdânı eyledi kaîm makâm

Ber-revân-ı pâk-i fahr-i kâinât
Fâtîha-hânım azîzân bi-s-salât

Bundan sonra yine Hz. Peygamber (asv.)'in methine geçilir. Onu tavsife gücünün yetmeyeceğini belirtir.

Zâtına şâyeste bir nâm bulamam
Her ne dersem haddine tam bulamam

İnsan olarak, nefse uyulduğu, cürüm ve hata içinde kaldığı vurgulanarak, şefaât talebinde bulunulur.

Cürm ile gâyet perîşân olmuşuz
Sâil-i muhtâc-ı ihsân olmuşuz

Geldi zâtın rahmeten-lil âlemin
Merhamet kıl ey şefî ül müznibîn

Dergâhına düşmüşüz rû-yı niyâz
Ol şefâ'at eyle her dem çâre-sâz

Son kısımda eserin yazımına Şeyh İbrâhim'in sebep olduğu bildirilir ve eserin müellifine fâtîha okunması istenir.

Nazma bâ'is şeyh-i İbrâhîmi hak
Bahr ü lütf ü rahmetine ede gark

Bu idi dilden salâh-i sânihâ
Bize ihvân okuya bir fâtîha

Edip Efendinin Mevlidinde , Süleyman Çelebinin eserindekine benzer ifadeler çoktur.

Süleyman Çelebi/Vesiletü'n-necât¹¹
229 Kim ne hâlîdir ne mâlî ol mahal

Teşrifâtçı Edip Efendi/Mevlid¹²
127 Vasf olunmaz anlanılmaz kâl ile

¹¹ Faruk TİMURTAŞ, **Mevlid-Süleyman Çelebi**, 1000 Temel Eser: 27, s. 89-141.

¹² Bu kısımdaki beyit numaraları makalenin sonunda yer alan metne aittir.

	Akl ü fikretmez o hâlî fehm ü hâl		Anlanırsa anlanır bir hâl ile
231	Her birşinden geçerken ileri Emrolundu yâ Muhammed gel beri	123	Erdi çün ol menzile âlî- cenâb Dahi yaklaşgil diye erdi hitâb
234	Zâten ol sultân-ı “mâ zâga’l-basar” Eylemişti Hakka tahsîs-i nazar	122	Etdi kâf-i kevnî ol ankâ hemân Oldu kâf-ı kâbe kavseyn âşiyân
236	Bî-hurûf ü lafz ü savt ol pâdişâh Mustafâyâ söyledi bî-iştibâh	132	Bî hurûf u lafz u savt oldu hitâb Ey habîbim aşk ile oldu kebâb
237	Dedi kim matlûb u maksûdun benem Sevdiğin cân ile ma’bûdun benem	134	Söyle benden şimdi dilhâhın nedir Gece gündüz ba’is-i âhın nedir
240	Ne muradın var ise idem revâ Eyleyem bir derde bin türlü devâ	135	İstegin her neyse hâsıldır tamâm Cümle maksûdun ile ol şâd-kâm
243	Gece gündüz işleri isyân kamu Korkarım ki yerleri ola tamu	137	Lik senden var niyâzım ey Rahîm Yakmaya ümmetlerim nâr-ı cahîm
244	Yâ ilâhî hazretinden hâcetim Bu durur kim ola makbûl ümmetim	139	Rehnümâ kıl lütfunu ey zü’l-celâl Olalar tâ vâsıl-ı bezm-i cemâl
248	Ben sana âşık olunca ey şerif Senin olmaz mı dü âlem ey latîf	143	Hep senin’çindir zemîn ü âsumân Hep senindir cümle-i ins ile cân
250	Hem dedi kim yâ Muhammed ben seni Bilirem görmeğe toymazsın beni	151	Dedi âhir ey habîbim sen belî Bilürem dîdâra doymazsın velî
252	Avdet edip da’vet it kullarımı Tâ geliben göreler dîdârımı	152	Ümmetin var da’vet eyle zâtıma Ereler eltâf-ı bî gâyatıma
253	Sen ki mi’râç eyleyip ettin niyâz Ümmetin mi’râcını kıldım namâz	154	Bu ibâdâtın kamu-ser tâcıdır Bilki bu mü’minlerin mi’râcıdır
257	Mâhasal ol anda doksan bin kelâm Sebk edip buldukta encâm ü hitâm	157	Ba’zılar der hâsıl olunca merâm Vârid oldu onda doksan bin kelâm
258	Tarfetü’l-ayn içre ol fahr-i cihân Ümmü Hânî evine geldi hemân	156	Çünkü me’mûr oldu ol şeh da’vete Avdet etdi yine bezm-i kesrete
286	Yâ ilâhî saklağil imânımız Verelim imân ile tâ cânımız	200	Eyle tevfikın refîk-i râh-dân Nûr-ı vahdetle münevver ola cân
21	Hak Teâlâ rahmet eyleye ana Kim beni ol bir duâ ile ana	213	Bu idi dilden salâh-i sânihâ Bize ihvân okuya bir fâtiha

SONUÇ: Bu çalışmada tek yazma nüshasını tesbit edebildiğim Teşrifatçı Edip Efendinin mevlit metni üzerinde beyitlerden hareketle bir tanıtım çalışması denedim. Türkçe kısmı

223 beyit ve Arapça kısmı ise 54 beyitten ibaret olan mevlit: kendisinden önce yazılan mevlitler gibi özellikle de Süleyman Çelebinin mevlidine benzemektedir. Eser; tevhit, naat, methiye, velâdet, miraç, vefat, methiye ve dua bölümlerinden oluşmaktadır. Mevlit geleneği gereğince topluluk içerisinde terennüm edilip edilmediğini bilemememize rağmen, Teşrifâtçı Edip Efendinin, mevlidini son derece samimî ve akıcı bir üslûpla kaleme alındığı görülmektedir. Bu tanıtımla eserin mevlit geleneğine katkıda bulunacağına inanıyorum.

SÂBIKÂN TEŞRÎFÂTCI EDİB EFENDİ HAZRETLERİNİN ÂSÂRIDIR

- 1- Bismihi'l-fettâ-ı -ı =î'l-fa-ı l-ı %a LİM
İnnehü'l-feyyâ-ı ü min fey-ı in Fâdım
- 2- İamd o =ât-ı pâke olsun bâ kemâl
Kim odur sul Eân-ı gayb-ı lâ yezâl
- 3- Eyledi ol kenz-i ma-ı fısın %ayân
Tâki Lâhîr ola esrâr-ı nihân
- 4- Fâti-ı -i genc-i mu Ealsam ba-ı r-ı cüd
Meyve-i bâkûre-i na-ı l-ı vücüd
- 5- Sâ-ı a-i iclâline yüz bin Fâlât
Ola her dem ki odur mir'ât-ı =ât
- 6- Enbiyâ vü mürselîn âl-i kirâm
Cümleye ihdâ ola her dem selâm
- 7- Dinle ey cû neyde-i sırr-ı Tûdâ
Mest-i %aş F olur ne söyler bu gedâ
- 8- Hâme-i %ibret-nümâ virmek diler
Leyle-i cum'a Regâ'ibden Lâber
- 9- Ya'nî olmuş bazı a Fvâl-i kibâr
Rûtbe-i tah F ile şöhet-şî'âr
- 10- Kim o şebde dürr-i bey Lâ-yı Resûl
Ra-ı m-ı pâk-ı mâder itmiş nüzûl
- 11- Tîkmet ile bulalı %i Lâam
12- Gâlibâ te'-ı İr ile ol Kırdigâr
İtmek istemiş fa Fîri hi F Fedâr
- 13- Gerçi na Lm itmek benim F addim
14- Pes şeh-i a Fdem iken ol şâh-ı pâk
Enbiyâdan sonra itdi %azm-ı F âk
degil
Lik anın fey Lın ni-ı âr eyler bu dil
- 15- Bâ'i-ı -i ta Fdım ü te' Lîri hemân
16- Fîkmet üzre bu mufa F Fâl Fı F Fâdur
%Ârife pes Fı F Fâdan bir hi F Fedür
- 17- Çün kelâm oldu mu' a Llar mübtedâ
18- Fey L ile Fâlbim olusa behre-ver
Lâzım gelüp..... adın ibtidâ
İdeyim va Ffin müfid ü Mu-ıta Fâr
- 19- Ol Cenâb-ı pâdişâh-ı lem-yezel
20- Fâti ferdiyet ile mevcûd iken
Tâc-dâr-ı ta-ı t-ı i Fîlm-i ezel
Ya'nî reng-i mâsivâ nâ-bûd iken
- 21- Bahr-ı va-ı det %ış F ile mevc
22- Kenz-i ma-ı fidür revân-ı %ilm-i =ât
urmadan
Reş-ı a bâr olmazdı a Fâm-ı L ifât
- Bu zemîn ü âsümânı kurmadan
- 23- %İlm-i Lâtin fey Lı kıldı i Fti Lâ
24- Fâti K'ola envâr-ı Fıfâti rû-nümâ
K'ola envâr-ı Fıfâti rû-nümâ
- 25- İ Fti Lâ itdi murâd-ı =ü'l-minen
26- Oldı mevcûd.....fa-ı r-ı kâ'inât
Kim Fıfâti seyr ide âyineden
Eyledi ol =âti Fâ F mir'ât-ı =ât
- 27- Pertev-endâz oldu esmâ-i Tûdâ
28- Kıldı âgâz-ı ta' ayyün ba'd ez-ân
Cümle a%yân oldu anda rû-nümâ
Rû-ı ile mümtâz olur fa-ı r-ı cihân
- 29- Anı F için rû-ı -ı a% Lâam didiler
30- %İlm-i Fâ F'tan istifâ Lâ itmede
A Fı-ı evvel nûr-ı a Fdem didiler
Cümle ervâ-ı a ifâ Lâ itmede
- 31- Vâsı Eâ oldu dinildi pes Fâlem
32- Cümle â%yân itdi anınla nüzûl
Mürtabı E oldu F udû-ı ile Fıdem
Anlara da dindi ervâ-ı -ı %u Fûl
- 33- Ta-ı t-ı levlâke nüzûl itdi o şâh
34- Mu Fte Lâ-yı sal Eanat çekdi %alem
Bende-i fermânı oldu mihr ü mâh
Oldı ervâ-ı ü melâ'ikden Lâşem
- 35- Hükmi F icrâ itmege şâh-ı vücûd
36- Çün vücûda geldi ar= ile semâ
Fâl F olundu hep e Fâlim ü şühûd
Oldılar ervâ-ı ile eşbâ-ı a câ
- 37- Emr-i Ha F F ile açıldı şeş-cihât
38- İçlerine girdi Şeytânın eli
Müste Fâr oldu nûfûs-ı kâ'inât
Şâh-ı irâh üzre kodı bir Fandalı
- 39- Azdirup yoldan çıkardı ekserin
40- Mu Fte Lâ-yı %adl-ı şâh-ı dü-serâ

- Ulmet-i nefse düşürdi her birin
41- Bahr-ı gayret eyledi ol dem \downarrow urüş
 \downarrow ıldı ervâ \downarrow ile tertîb-i cüyüş
43- Her birine fey \downarrow i imdâd eyledi
Nûr-ı iclâl ile dilşâd eyledi
45- Fey \downarrow i ma'nâsı o şâh-ı serverin
Çeşme-sârından yürindi anların
47- Enbiyâmı \downarrow ba' \downarrow ba' \downarrow ba' emr-i celif
Eyledi tev \downarrow id-i â \downarrow ârî delîl
49- \downarrow arf-ı himmet eyledi ba' \downarrow kirâm
 \downarrow ıldı tev \downarrow id-i fîfâta ihtimâm
51- Her biri \downarrow avmiyle itdi kâr-ı zâr
İtdiler meydân-ı \downarrow îş \downarrow î lâlê zâr
53- Ba'zı a \downarrow vâmî \downarrow hidâyet buldular
Nûr-ı tev \downarrow id ile ra \downarrow met buldular
55- Ber-revân-ı enbiyâ-i pâk-i zât
Fâtî \downarrow a ihdâ ola ba' \downarrow de's-salât
57- Ol şeh-i bâlâ-nişîn-i ta \downarrow t-ı cûd
İtmege tes \downarrow ir-i i \downarrow lîm-i şühûd
59- Eyledi ter \downarrow îb ü techîz-i cüyüş
Hâ \downarrow ır oldı \downarrow asker-i deryâ \downarrow urüş
61- \downarrow Avn-ı Ha \downarrow \downarrow ile o şâh-ı mu'teber
Eyledi tertîb-i âlây-ı sefer
63- Meymene düşdi \downarrow ukûl-ı Fâfiye
Meysere geldi nüfûs-ı vâfiye
65- Eyledi tevfi \downarrow i ha \downarrow \downarrow râha zâd
Bedre \downarrow a oldı hidâyetle reşâd
67- İşbu tertîb üzre sancağın açur
Râh-ı eflâk u \downarrow anâ fîrdan geçür
69- Devlet ü \downarrow izz ü şerefle ol hümâm
Oldı kân-ı cevher-i fa \downarrow r-ı enâm
71- Mâder-i pâkî Amine ha \downarrow reti
 \downarrow ıldı \downarrow Abdullah ile çün \downarrow alveti
73- Ya'nî ol şems-i hüdâ-yı pür- \downarrow liyâ
ol şeb-i ra \downarrow met-fezâda gâlibâ
75- \downarrow udsiyân ol giceye ragbet tamâm
İtdiler andan Regâ'ib oldı nâm
77- \downarrow Arş-ı ra \downarrow ma çün nüzûl itdi o nûr
Mâderine itdi çok \downarrow âlet \downarrow uhûr
79- Ba \downarrow r-ı nûra gark olurdu kâhîce
K'anda far \downarrow olmaz idi gündüz gice
81- Ya'nî ol şem'in idi kâşânesi
Kim meleklerdi anın pervânesi
83- Oldı ol \downarrow âtî \downarrow çü şerîfî \downarrow arîb
 \downarrow âhire çıkdı \downarrow alâmât-ı \downarrow acîb
85- Eyledi teşrîf o şâh-ı enbiyâ
Nûr-ı ra \downarrow met \downarrow âleme virdi \downarrow iyâ
87- Va \downarrow t-i teşrîfnde gör bu himmeti
Secdeye vardı dedi vü ümmeti
89- Sâve nehri yerlere geçdi o dem
Mu'cizâtı \downarrow âhir oldı dem be dem
Râh-ı Ha \downarrow \downarrow da'vet itdi i \downarrow ti \downarrow â
42- Enbiyâ vü mürselîni \downarrow her biri
Oldılar nevbet ile ser- \downarrow askeri
44- Her birinin meh \downarrow cebînde hemân
Nûr-ı şemsi bedre \downarrow a olmuşdı \downarrow ân
46- Râh-ı \downarrow a \downarrow \downarrow \downarrow da'vet itdiler
Emr-i Ha \downarrow \downarrow be= \downarrow i \downarrow udret itdiler
48- Ba' \downarrow ı da emre be= \downarrow itdi tüvân
Eyledi tev \downarrow id-i ef'âli beyân
50- \downarrow ikmet üzre \downarrow a \downarrow \downarrow da'vet itdiler
Mu \downarrow te \downarrow â-yı \downarrow asra himmet itdiler
52- Çekdiler şimşîr-i \downarrow adli ser-te-ser
Dâr-ı şirki itdiler zîr ü zeber
54- Da'vet ile nûr-ı ba \downarrow \downarrow kâ'inât
Oldı â \downarrow âr ile ef' \downarrow âl-i fîfât
56- Kaldı çünki da'vet-i tev \downarrow id-i \downarrow ât
Sürdi Sul \downarrow ân-ı rüsûl meydâna at
58- Ya'nî sul \downarrow ân-ı semâvât ü zemîn
Olmağa kişver-küşâ-yı mülk-i dîn
60- Cem' olup ervâ \downarrow u emlâk-ı berîn
Pâyına yüz sürdiler ol serverin
62- Cünd-i ervâ \downarrow oldı pişine revân
Hem melâ'ik oldı \downarrow al \downarrow ından revân
64- \downarrow iblegâh-ı cünd-i kerrûbî hemîn
Peyk-i Ha \downarrow ret oldı Cibrîl-i emîn
66- Geldi nu \downarrow retle \downarrow afer çekdi \downarrow alem
Yüridi ra \downarrow metle ol \downarrow â \downarrow ib kerem
68- \downarrow Âlem-i nâsûta irdi çünki şâh
 \downarrow ulb-ı \downarrow Abdullahı \downarrow ıldı ta \downarrow tığâh
70- Girdi çün mâh-ı Receb şehri \downarrow udâ
Leyle-i Cum'a olunca ibtidâ
72- Burc-ı \downarrow ismetde bâ= \downarrow in müste'ân
Kevkeb-i sa'deyn idi itdi \downarrow ırân
74- Burc-ı ra \downarrow m-ı \downarrow i \downarrow mete itdi nüzûl
Ol gice \downarrow id itdi ervâ \downarrow u \downarrow u \downarrow ül
76- Âfitâb-ı nûr-ı ba \downarrow şâ-yı mecîd
Ol şeb-i \downarrow ulmâmî itdi rûz-ı \downarrow id
78- Kâh olurdu seyri ma'nâda gürür
Kâ'inâta kendi \downarrow arf olmuş durur
80- Ba \downarrow r-ı nûra gark olurdu kâhîce
K'anda far \downarrow olmaz idi gündüz gice
82- \downarrow Âlem-i ma'nâdaki seyri tamâm
Eylemek mümkün degil anı kelâm
84- Çün Rebî'ü'l-evvel irdi didiler
Leyle-i i \downarrow neyn idi \downarrow ânî \downarrow aşer
86- Şöyle Ra \downarrow şân oldı i \downarrow bâlînde nûr
Kim göründi şâmda olan \downarrow u \downarrow ür
88- Ma \downarrow deminde mu'ciz-i \downarrow ibret eser
Eyledi a \downarrow nâmı hep zîr ü zeber
90- \downarrow adme-i \downarrow öp-ı \downarrow udûmiyle hemân
 \downarrow âk \downarrow -ı Kisrâ yıkılıp oldı vîrân

- 91- Fey ^Li bârânî irişdi su-be-su
Başına âteşgedenin koydı su
- 93- Oldı her engüşti mir'ât-ı ^ç ayât
Her nebâtı lûle-i âb-ı ^ç ayât
- 95- Her ne denlü olunursa ihtimâm
Mu%^cizâtı deftere ^Fığmaz tamâm
- 97- İş ^ç ile çaldurdu kös-i da'veti
Açdı %uşşâ ^çına genc-i va^ç deti
- 99- Lâzım oldı çün mihmân-ı cihân
Eyledi tertib vü techizini yâd
- 101- Çün kuruldu hayme-i zerrîn ^çubâb
Her biri â ^ç âbı ^ç oldu bir ^çınâb
- 103- Da%^vet için ol şâh-ı %âli- tebâr
Eyledi âlât-ı rezme i%^tibâr
- 105- Cünnetü'l esmâyı berdüş eyledi
Mecmâ'-ı esmâyı serpûş eyledi
- 107- Eyledi teşmîr-i bâzuyu himem
%Alemin tes^çîrine çekti alem
- 109- Lâ tûbâlû min cihâdi'l müşrikîn
^çasbünallahülle= ni'me'l mu'în
- 111- Eşheb-i i ^çdâme çün oldu süvâr
Girdi meydân-ı gazâyâ şehsüvâr
- 113- Ba' ^Lın imân etdi irsâl-i na%^{im}
Ba' ^Lın şirk etdi î fâl-i ce^ç îm
- 115- Nûr-u vechi yaktı şem%-i vahdeti
Sürdi ma^ç v etdi ^Lulâm-ı kesreti
- 117- Pertev-endâz oldu şems-i dil-fürûz
^Lulmet-âbâd-ı sivâyı etdi rûz
- 119- Ey şefâ'at isteyenler ber-devâm
Sellimü ^ç allü alâ-^çayr'ü-l enâm
- 121- Mâsivâdan eyledi ya'ni %urûc
Zirve-i bâlâya etdi pes vü lûc
- 123- Erdi çün ol menzile %âl-i cenâb
Da^ç i yaklaşgil diyü erdi ^ç i kâb
- 125- Dâ^ç il oldu ya'ni bezm-i ^ç a ^Lrete
Hem cülûs etdi serir-i va^ç dete
- 127- Va ^ç olunmaz anlanılmaz ^çâl ile
Anlanursa anlanur bir ^ç âl ile
- 129- Yaktı reng-i hesti envâr-ı ^ç a ^ç
Oldu yekrenk %âşı ^ç u ma%^şü ^ç u
%aş ^ç
- 131- Bezm-i ünse irdi çün mahbûb-ı zât
Pertev- endâz oldu envâr-ı sıfât
- 133- İştîyâ ^ç oldu çün ^ç adden birûn
Eyledim pes vâ ^ç il-ı bezm-i derûn
- 135- İsteğin her neyse ^ç â ^çıldur tamâm
Cümle ma ^ç fûdu ^ç ile ol şâd-ı kâm
- 137- Lik senden var niyâzım ey ra^ç îm
Yakmaya ümmetlerim nâr-ı ce^ç îm
- 139- Rehnümâ kıl lû ^Lfu ^ç u ey =ül-celâl
- 92- Döndü fermân ile şems-i tâbnâk
Barmağıyla kıldı mâhı sîne-çâk
- 94- Mu%^cizât-ı ^çazretin en eşheri
Süst eder bu ^çâme-i çâbükteri
- 96- ^çâ ^çılı ol pâdişâh-ı kâmkâr
İtdi ta^ç t-ı erba%^{ine} çün ^çarâr
- 98- Menzil-i ^çullı ^çda ol şâh-ı enâm
İtdi ta'yîn-i vezâ'if ^çub^ç u şâm
- 100- Kâr-ı zâr-ı dinde oldı çar-ı yâr
Çâr-ı erkân otâğ-ı şehr-i yâr
- 102- Oldu pes evnâdı a ^ç âb-ı kibâr
Rab ^L oldu bâr-ı gâh-ı kâr-ı zâr
- 104- Etdi şimşîr-i gazâyı der miyân
Cevşen-i ^çabr u ^ç ebâti ^ç u =-ı cân
- 106- Nize-i ^çahhâra el urdu hemân
Lerze-nâk oldu Nerîmân-ı zamân
- 108- Pâyine-i cem oldu a ^çhâb-ı kirâm
İstimâletle dedi şâh-ı enâm
- 110- Oldu ebr-i ^çif ^L i ^çayre'l-^ç âfi ^Lin
Sâyebân-ı pâdişâh-ı mülk-i dîn
- 112- Da%^vet ile çekdi tûğ-ı va^ç deti
Târ ü mâr etdi diyâr-ı şirketi
- 114- Fet^ç ü tes^ç îr oldu çün dâr-ı ^çubbân
Sırr-ı va^ç det oldu kesrette %ayân
- 116- Yâ%ⁿⁱ mirât-ı nebîden urdu dem
Âfitâb-ı evc-i lâhuti-i ^çidem
- 118- Temşiyet verdi çü ehl-i da%^vete
Da%^vet olundu cenâb-ı ^çazrete
- 120- Ce=be ü %aş ^ç -ı cüdâ vü %a ^ç il-ı gül
Sildi na ^çş-ı mâsivâyı cüz ü kül
- 122- Etdi kâf-i kevnî ol %ankâ hemân
Oldu kâf-ı kâbe ^çavseyn âşiyân
- 124- Perde-i hestini yaktı ol nidâ
Erdi ev-ednâya ma^ç bûb-u ^çüdâ
- 126- Eyledi bir vech ile %arz-ı cemâl
K'ânı ta ^çîr edemez ^çil ile ^çâl
- 128- ^çâ ^çılı ol mesned arayı vi ^çâl
Oldu çün pervâne-i şem%-i cemâl
- 130- Câm-ı lebrîz-i vi ^çâli etdi nûş
Daldı ba^ç r-ı va^ç dete oldu ^çamûş
- 132- Bî ^ç urûf u laf ^L u ^çavt oldu ^ç i kâb
Ey ^ç abîbim %aşk ^ç ile oldun kebâb
- 134- Söyle benden şimdi dil-âhı ^ç nedür
Gece gündüz ba'î ^ç -i âhı ^ç nedür
- 136- Dedi ey dânen-de-i sırr-ı nihân
İsteğim sensin benim her-dem hemân
- 138- Cürm ile âlûdedürler her zamân
İşleri el ^Lâfina kalmış hemân
- 140- Der ^ç abîbim bu mudur benden recâ

- Olalar tâ vâ fıl-ı bezm-i cemâl
141- fâtım için ben seni al f etmişüm
Anları da sana mül-â f etmişüm
143- Hep seninçündür zemîn-i âsumân
Hep senindür cümle ins ile cân
145- Tâ kırım oş tut abibim çekme
gam
Hep seninle ümmeti fçündür
ni%am
147- Til%at-i esmâ-i üsna-i üdâ
âmet-i bâlâsına kıldı %atâ
149- Başına giydi sa%âdet tâcını
Anda tebrîk etdi a f mi%râcını
151- Dedi â-ir ey abibim sen belî
Bilürem dîdâra doymazsın velî
153- Armağanımdur fâlâten yencîgâh
Oldu çün dâr-ı na%îme şâhîrâh
155- Da%vet vü tebliğün oldukda tamâm
il serâ-yı ünsime yine irâm
157- Ba%lâlar der a fıl olunca merâm
Vârid oldu onda doksan bin kelâm
159- Lülü ü esrâr-ı a fî fât âlidür
Ma%rifet envâr-ı re%is-i mâlidür
161- Hem karî fât râh-ı falbe gitmedür
İkr ile tehlib-i meşgûl etmedür
163- Mâ-ha fâl a- kâm-ı şer'î ol hümâm
Eyledi tebliği bezm-i â f u %âm
165- Pes a fî fât sîrini ol mu%teber
İtdi icmâ ile gâyet mu-â ta fâr
167- Siz olun bu ân- faha piş-i fadem
Fey lim imdâd etme der dembedem
169- Etdi çün tekmi l da%vet ol hümâm
Mürşidânı eyledi fâim ma fâm
171- Nebi ol sul ân-ı ma- bub u vedûd
Atdı faydı etdi l lâ fa fu'üd
173- Ber-revân-ı pâk-i fa- r-i kâinât
Fâti- a-ânım %azizân bi' f- falâ
175- Ta- t-î âlî ba- t-î şâhî-i cihân
Pest-i pâyê bir serîri fdir hemân
177- Sal kanat tâci ayâ şems-i be fâ
Mu%teber ce bir ara f-çındur sana
179- Til'at-i şâhî-i zertârıdır râz
Mu- ta far bir cübbe oldu oş kîrâz
181- Sal kanat çün fulluğu fdan nâşidür
Pâdişâhlar rav lanı f ferrâşidür
183- fâtı f bir vechile vasf idemem
%Acz ile terk eyleyüb de gidemem
185- fâtı fa şâyeste bir nâm bulamam
Her ne dersem a addi fe tam bulamam
187- Gâh-i %ankâ geh şeh-i 'âlem penâh
fayret ile gâh derim şems ü mâh
Anları ba-ş eyledim ben -ür sana
142- Bu nüfûs ile u fül-ı kâinât
fâtı f ile buldular fey l-i -ayât
144- Onları nârımdan azad eyledim
Hem vi fâlim ile dilşâd eyledim
146- Açdı kenz-i - ikmeti dedi a-akîm
Al - abibim hep senindür bu na%im
148- İsm-i a% lâm tâcını fıldı %atâ
Bu -ilâfet tâcîdur dedi sana
150- Mu te lâ-yı - ikmet-i ilm-i ezel
Fey l-i ba-ş oldu kelâm-ı lemyezel
152- Ümmeti f var da%vet eyle zâtıma
Ereler el kâf-ı bî gâyatıma
154- Bu %ibâdâtı f famu-ser tâcîdur
Bilki bu mü'minleri f mi%râcîdur
156- Çünki me'mûr oldu ol şeh da%vete
%Avdet etdi yine be-m-i ke- rete
158- Lülü ü â-âr-ı şer'at favlidür
Lülü ü e vâ-ı karîkât fî lidür
160- Lâhire oldu şer'at fey l-i yâr
Buldu a- kâm-ı ferâi l i%otibâr
162- Bil a fî fât fey l-i dosta akmadur
Nâr-ı %aş f ile vücûdu yakmadır
164- İkr ü tel fîn-i karî fât -â f fadur
Hem a fî fât fey l-i -â f u'l-â f fadur
166- Zübde-i a f âbına fıldı beyân
Dedi siz de edin erbâba %ayân
168- Çünkü vakt ola ire â-ir zamân
Ola esrâr-ı a fî fât râygân
170- %Aş f ile cân atdı bezm-i va- dete
Hemnişin oldu cenâb-ı a l rete
172- Pâdişâh-ı dü-serây-ı na f f u %ayb
Eyledi -alvetserâyin ta- t-ı gayb
174- Ey şâh-ı bâlâ-nişin-i ta- t-ı cân
Pâdişâh-ı ta- t-ı gâh-ı lâ-mekân
176- Ta- t-ı levlâke'l %emirü f genc-râz
Zât-ı pâki f eylemişdür ser-fîrâz
178- âmet-i bâlâ fa ey şâh-ı kerîm
Râst geldi -il%at-i -ulv-i %a lîm
180- Sal kanat mülki senin bir mu- ta far
Mezra%ı fdir ey şâh-ı %âlî nazâr
182- Pâdişâhlar pâdişâhını f temâm
Çâkerikdür cümle-i -â f u %avâm
184- Her ne evce çıksa şehbâz-ı -abâl
Lâne-i ev fâfi fa ermek mu- âl
186- Gâhice sul kan dedim gâh tâcîdâr
Gâhî deryâ gâh-i dürr-ü şâhüvâr
188- Ey şeb-i - ayret fezâ mehpareşi
Lü lfu f oldu çâresizler çâresi

- 189- Bister-i mi| netde kaldı zârimuz
Lü |fi |fa kalmışdur ancak kârimuz
- 191- Olmuşuz âlûde-i cürm ü |a |â
Lü |f edüb bakma |atâya kıl |%a |â
- 193- |arc edüb sermâyemüz düşdük
fa |îr
|| üret ü ma%nâda sen ol dest-gîr
- 195- Geldi =âtu | ra| meten-lil |âlemin
Mer| amet |il ey şefî ül mü=ibîn
- 197- Ol | abîbi | | |ürmetine yâ ilâh
Derd-i |oi |fyâna oluruz çâre-|âh
- 199- Gerçi |uldan oliser sa%y ü |aleb
Lîk tevî |i | olur a |fa sebeb
- 201- Bedre |a eyle hidâyet şem%i |fi
Buluruz ânî |la be=m cem%iini
- 203- Eyle yâ rab lâyi | -i bezm-i vi |âl
Olalım pervâne-i nûr-i cemâl
- 205- Ya'ni dürr-i ta|t ü tâc-ı a |fiyâ
%Âdl-i em|âl-i sul |an Mu |f |afa
- 207- Hem nice şehzâdegân eyle a |îb
|aşre peyveste ola na|l-i mu|îb
- 209- |îb | -ı ta |îr eyle tedbîrin | amîd
Dem-be-dem |il |%adl ü i|sânı |f
mezîd
- 211- Tu| fe-i zeyn-i ma |âm iden edîb
La%li-zâde ola ma| bûb -ı | abîb
- 213- Bu idi dilden |alâ| -i sâni| â
Bize i|vân okuya bir fâti| a
- 215- Âfitâb-ı | üsnünü |f pervânesi
Mevlûd-i pâk-i Resûlullah gel
- 217- |âk-i pâ-y-i | a |rete yüz sürmeğe
Mevlûd-i pâk-i Resûlullah gel
- 219- Ârız u mend-i | abîb-i Ekrem ol
Mevlûd-i pâk-i Resûlullah gel
- 221- Ma%rifetde pişvâ olmak dile
Mevlûd-i pâk-i Resûlullah gel
- 223- Cân ü dilden ger |afi müştâ |sın
Mevlûd-i pâk-i Resûlullah gel
- Bundan sonra Arapça bir kısım gelmektedir.¹³
- 190- |llet-i i |fyânile olduk zebûn
Eyle tedbîr-i şefâ%at sen bugün
- 192- Na |d-i va |ti eyledü |f |arf-ı hevâ
Nefse uyduk |ömrümüzü |ıldı |f hebâ
- 194- Cürm ile gâyet perişân olmuşuz
Sâ%il-i mu| tâc-ı i|sân olmuşuz
- 196- Dergâhı |fa düşmüşüz rûy-ı niyâz
Ol şefâ%at eyle her dem çâre-sâz
- 198- Çokdur i| sâni |f |ganî perverd-gâr
Nefs elinde |ılma bizi |âr ü zâr
- 200- Eyle tevî |i |f refî |f râh-ı dan
Nûr u va| detle münevver ola cân
- 202- Va |la ire bu dil pür iştîyâ |f
Cânı sûzân etmeye nâr-ı firâ |f
- 204- Vâcib oldu zîver-i |atm-i kelâm
Ola da%vet şehinşâh-ı enâm
- 206- Eyle yâ rabbi |avâdi| den emîn
|îl-i |ömrüyle rı |â |fa |il |farîn
- 208- Eyle her kârında tevî |i |f refî |f
Nâr-ı gamda ola bed|âh-ı | arî |f
- 210- Na |ma bâ%is şey| -i İbrâhîmi | a |f
Ba| r ü lü |f ü ra| metine ede gârk
- 212- Okudan u okuyan u dinleyen
Olalar şâyân-ı lü |f-i =ü'l- minen
- 214- Ey | abîbi |f |%âşı | -ı dîvânesi
Mevlûd-i pâk-i Resûlullah gel
- 216- |asd idersen nûr-u vechi |f görmeğe
Devlet-i câvide her dem irmeğe
- 218- Geç sivâdan sırr-ı =âta mahrem ol
Dem be dem e=kâr ile dil-|urrem ol
- 220- Râh-ı |aş |fa âşinâ olmak dile
Sâlik-i râh-ı |üdâ olmak dile
- 222- Çün |adî | -i mef| ari nüh |â |sın
Bu | ifatla şöhret-i âfâ |sın

¹³ Arapça olduğu için bu kısım orijinal şekliyle metnin sonunda yer almaktadır.

مفضا سلطنت حكی علم	اولد اروح وملايك كنهنم	كتر نفی در روان عكر زان	رشحه بار اولمازدا اقالقر
حكك اجر انمكه سنا وجود	خاق اولد هب اقالم شهود	عكر زانك فيضي فيلدا افضا	كاوله انوار صيفاني روما
جون وجوده كلد ارضله سما	اولد بيلار اروح ليكه اشباجا	زاننه فيلدا مجلي حركه زان	جوشه حكلي بحر اشما و صفا ان
ام حصيدا اجلد شش جهان	مستقر اولد نفوس كائنات	افضا ايندا مراد ذوالن	كيم صفا سيريد اينه رن
اجرانه كيرد شيطان نيلد	شاهراه اوزره قور حصيد	اولدي موجود عقيده كائنات	
ازديروب بولد حصاره اكرز	طليقت نفسا بر وسورده هير	ايلدي اولك زانني حيران زان	
مفضلي عدل شاه روسم	راه حفا دعوا ايندا افضا	بروانداز اولد اشما خدا	جمه اغبا اولد ايند اولا
بحر عبرت ايندا اولد خرون	فتلدا اروح ايله نبي جوسن	فيلد اغار نعتين بغدادان	روح ايله ممتاز اولور
انبيا و مرسلينك هر بري		انك بجور روح اعظم ديندا	عقل اول بور اقلد ديد بيلر
اولد بيلر نوبت ايله سر اسكري		علي حقدن استغفا ايمهز	جمه ارواحه افاضه نيمه
هر نيه فيضي ميدد ايندي	نور اجلال ايله دلسيا ايندي	واسطه اولد ديسلديس ا	منظر اولد حله ايله قد
هر شيك ما حصيد همان	نور شمسي بدر اولمشدا	جمه اغبا ايندا انكله نورا	انره ده ديسلدا اروح و عقول
فيض معنا اوشما سروردين	جنبه سازندا پورئيد ايندا	سند و قمان اولد مهر و ماه	

<p> اولغ كئوز كئشاي ملك بين حاضر اولد عسكردر ياخرو ناييه يوز سور ديز اول سورون ايلدي كئيب الای سفر هم ياونك اولد خليفه در ميسم كلك نفوس واقيه بيك حضرت اولد جبريل امين بدرقه اولد هدايتله زان پوريد رحمتله اول صليخ راه افلاك و عناصرد جود صليب عبد الله قیلد نخبك اولد كان جوهر فر انام ليله جمعه اولمجه ايندا </p>	<p> يعنى سلطان سمون زمين ايلدي كئيب و تجهيز جوش جمع اولوب روح و ملاك برين عون حيفيله اوشا معتبر جيد روح اولمجه نبيته رو مينه دوشك خصوصاً قبله كاهي جيد كروني همين ايلدي توفيق حى راهه زاد كلك نصرته صفحند علم اسبورتب ورده سخا جود عالم ناسوت ايردي چوكه شاه دولت و غير شرفله اوله ما كيرد چون ماه جنبه خندا </p>	<p> امر حقه بذل قدر ايند بيز ايلدي توحيد انار د كيل ايلدي توحيد افعالي بيان ايلدي توحيد صفاته اهتما مقضاي عصره همت ايند بيز ايند بيز ميدان عشق لاله زار دار شريك ايند بيز روزنه نور توحيد ايله رحمت بولد بيز اولد انار بيله افعاصفا </p>	<p> زام حقه خلق دعوت ايند بيز ايند بيز بعضي با امر حليل بعضي سيك امر بذل ايند بيز صرف همت ايلدي بعضي كلام حكمت وزره حقه و ايند بيز هر ي قوميله ايند كان زار حكمت بيز شمشير عدل ستر بعضي اولمك هدايت بولد بيز دعوت ايله نور نخبه كان نات </p>	<p> بر روان انبياء بالذات فانحه اهد اوله بعد الصلوات </p>	<p> سوري و ان رسول ميند اتان ايمكه لسجرا قديم شهود </p>	<p> فالدي چوكه دعوت توحيد زان اول منه بالاسنين نخبه </p>
--	---	--	--	--	--	---

مادر باکی ایله حضرت بیج عصمتک تارن مستغان بعنی اول شمس هلدا خشییا بیج رحم عصمته ایندی زول فدلیسیا اول کجه به رعیت نما افقاب نورنجشای مجید عرش جمهون زو ایندی نو کاه اولورد سیرغنا کورز بحر نوره عرفی اولورد کاهیجه کاه فدیسیرا کاه مانوس ایلی بعنی اول شمع ایلی کاشانییه عالمغنداره که سیرین نما اولدی	فیلدی عبد الله ایله چوخا کوک سعیدین ایلی ایندی شبته اول زحمت فزاده غالیسا اول کجه عیدک ایلی ارج و ایندی راند رعایت اولدی نا اول شمس هلدا ایلی زور عید مادرینا ایندی چوق حالت ظهور کاشانه کندی طرف اولمشندار کانه فرق اولز ایلی کوندی کجه شیخ زانه کندی فانوس ایلی کیم ملکلرد اینک بزوانه سی ایلیک مکن دکل اینی کلام ایلی	چون بیج اول ایلی بدیلر ایلی شریف اوشاه اینیا وقتی شریفک کور بو همتی مقدمک معجز عیبت انتر ساوه نهی زلم کجی اود صله طوبی قندوبله همان فیضی بارانی ابرشید سوبو روند فمانیکه شمس تاباک اولدی هر انکشتی نیز این جلیا مغز ان حضرتک ال اشهری هر نه زکوا اولور سینه اینیا	لیله اینین ایلی نانی عشر نور رحمت عالمه ویردی ضیا کیم کورنید شامک اوله صو سجده به ورد دید و اقی ایلی اصنا هب زور و بر مغزانی طاهر اولدی قندوب طاق کسری بقولون اولدی باشنه اشکک نک فوددی بارغیله فیلد ما سینه جا هر نیانی لوله این جیات سنت ایلی بو خامه خایکری مغزانی دفتر صفار نما
--	--	---	--

بَابُهُ جَمْعُ أَوْلَادِهِ أَصْحَابُ كَرَامٍ	اسْمُهُ لَيْلَى رَيْدِ شَاهِ أَنَا		
لَا تَبَا لَوْ أَمِنَ جِهَادِ الْمُشْرِكِينَ		أَبْنَيْ تَحْتِ رَيْعِنَهُ جَوْشَنُ	حَاصِلِي أَوْلَادِ شَاهِ كَامَلَارِ
حَسْبُنَا اللَّهُ الَّذِي نَعْمَ الْمُعِينُ		أَجَلُهُ عَسَا فَنَهُ كَيْجِ وَحَدَّيْ	عَشِقِي بِلَهُ جَالِدِ رِدِّ كَوْسِ دَعْوَى
أَوْلَادِي أَرْحَفُ خَيْرِ الْفَضِيلِ	سَائِبَانِ بَارِ شَاهِ مُلْكِ دِينِ	أَبْنَيْ تَعِينِ وَطَائِفِ صَبْحِ	مَنْزِلِ قَوْلِكَ أَوْلَادِ أَنَا
أَشْهَبُ فِدَامَهُ هُوَ أَوْلَادِي	كِرْدِي مِيدَانِ غَرِّ شَهْرِ	أَبْنَيْ تَرْتِيبِ وَتَجْهِيضِي يَادِ	لَا زَمَرِ أَوْلَادِ جُونِ مَهْمَا جَعَلَا
دَعْوَتِ أَيْلَهُ حَلْدِ بِنِجِ وَحَدَّيْ	نَارِ مَارِ أَيْدِي دِيَارِ شَرْكَو	جَارِ رَاكِنِ أَنَاغِ شَهْرِ يَارِ	كَارِ زَرِ دِينِكَ أَوْلَادِ جَا يَارِ
بَعْضِينَ إِيْمَا أَيْدِي أَرْسَامِ	بَعْضِي سِرِّكَ الْبَطْنِ الْبَصَالِ	هَرَبِي أَصْحَابِكَ وَالدَّبْرِ لَهْنَا	جُونِ نَوْرِ دَلِجِ مَارِ دِينِ قِيَابِ
فَرَحِ وَشَجَرِ أَوْلَادِ جُونِ رَاخِيَانِ	سِرِّ وَحَدَّيْ أَوْلَادِي كَثْرَتِ عِيَانِ	رَبِّطِ أَوْلَادِكَ بَارِ كَاهِ كَارِ زَرِ	أَوْلَادِي بَسِ أَوْلَادِي أَصْحَابِكَ
نَوْرِ وَجْهِ بَا فِدَا بِنِجِ وَحَدَّيْ	سَوْرِدِ مَحْوِ أَيْدِي طَلَامِ كِرْدِي	أَبْنَيْ الْإِتِ رَزْمَهُ إَعْتِبَارِ	دَعْوَتِ إِيْمُو أَوْلَادِهِ عَانِيَانِ
بَعْضِي مَرَاتِ بِنِجِ أَوْرِدِي رُ	أَفْيَابِ أَوْجِ لَاهُوتِ قَدَرِ	جَوْشَنِ صَبْرِ وَتَبَا جَرِ جَانِ	أَبْنَيْ شَمْسِ غَرِّ أَلِي دَرِيْمَا
بِرْوَانِ دَا زَا أَوْلَادِي شَمْسِ دَلْفَرُ	طَلَّتْ أَيْدِي سَوِي أَيْدِي رُوزِ	بِجَعِ أَسْمَائِي سَرِ نَوْشِ أَيْدِي	جَنَّةِ أَسْمَائِي بَرِ نَوْشِ أَيْدِي
تَسْنِيتِ وَرَبِّ جَوَاهِرِ عَوْتِ	دَعْوَتِ أَوْلَادِي جَابِ حَضْرَتِ	لَرَزْمِ نَاكِ أَوْلَادِي بَرِيَانِ رَمَانِ	نَبِيهِ فَهَارِهِ أَلِ أَوْرِدِ هَمَانِ
أَي سَفَاعَتِ أَيْسَلِ زَرِ دَوَامِ	سَلَوِ أَوْلَادِ عِلْمِ وَتَبَا جَرِ	جَالِكِ تَخْتِ رَيْعِنَهُ جَالِكِ عِلْمِ	أَبْنَيْ شَمْسِ بَارِ نَوْشِ هَمِ

ج حروف ولفظ و صواب اولد خطا	ای جسم عشقه اولد کبار
استیفاک و لی جوحد پیرو	ایلدن پس اصل بر درون
سوله بند سبک ره خواهک کند	کجه کوندز باغ هک بند
استیک هر نشیه حاصلد تمام	جمله مقصود ایله اولد ایشاد کار
دیک ای تنک سیر نهان	استیک سن سنیم هر دهمان
لیک سنک ورنیا زاری زخم	یا قیه اتمار نار حخم
جز مریله اولده زر زهر زمان	ایشاری الطاف که فانیسها
رهم قبل لطفک ای ذوالجلال	اوله زنا و اصل بر جمال
دی جسم بومید بندک حلا	ایلی بخش ایلدن خوشکار
زاتم ایچون سنی خلق ایتمیم	ایلدیک سکا ملحق ایتمیم
بوقوس ایله عفو کائنات	زادک ایله بولد لر فیض حیات
هت سنجوند زمین و سما	هت سیدک رحله ایش ایله حیا
ایلی ارمیدن ازار ایلد	هم وصال ایله دیشا ایلد
سیند نفس ماسوی جزو کلا	جند و عشق خدا و عقل کل
زرره بالایه ایلدن پس اولج	ماسوردن ایلد یعنی عروج
اولد فاف قاب فوسن ایشان	ایلد کاف کونی اولغناهما
رحی یا فلا سکل دیو بر خطا	ایزدی چون اولغتره عالیخا
ایزدی اوارنایه مجبور خدا	پرده هستی یا قی اولدنا
هم جلوس ایلد سیر روحده	دلخل اولد یعنی بر حصرته
کای تفرز ایلد فرقیل ایله قایل	ایلدی روحیله عرض جمال
اکلوسه اکلور بر حال ایله	وصف اولماز اکلنه قال ایله
اولد چون فرات سیم جمال	حاصل اول سننداری وصال
اولد بکرنک عاشق و معسور	یا قی زنگ هستی انوار حو
طالبد بحر و خدا اولد جمعی	خام لر بر و صا ایلد نوش
بر توانداز اولد اورد اصغار	بر ایله ایزد جو محبوب

واردا اولدی ائنه طقسینک کلا	بعضلر دیر حاصل اولنجه مر	هت سنکله ائنه کوندا نغم	خاطرک خوش طوحیم حکیم
تلی اهورا طرفت فعلد	تلی انا شریعت قولد	الجبیم هت سنکله ر بونغم	ایچدی کیز حکیمی دیک حکیم
معرفت نوری را من لالد	تلی اسرار حقیقت جالد	قامت بالاسنه فیلد عی	خالقت اسما حسنی خلد
بولدی احکامه فریض غنبا	طا هم اولدی شریعت فیض	بو خلافت ناجدی دینا کلا	اسیم اعظم ناجحی فیلد عطا
ذکر ایله تهدید ائنه	هم طرفت راه قلبه کنه د	اندک تبریک ائنه حی	باشنه کیک سعادت ناجح
تاریش بله جودی یاقه د	بیل حقیقت فیضی دوسته فیه	فیض بخش اولدی کلا لیز	مقتضای حکمت علم ازل
ایلد بلیغ بزم خاص و عام	ماحصل احکام شریعی اول	بیورم دیداره دو بیز و	دیک ایزای جیم سربلی
هم حقیقت فیضی خاص لاصه	ذکر و بلیغین طرفت خاصه	ایر لر الطافی بی غایمه	امینک وار دعوت ایله دانه
ایلد اجمالیه غایت محض	سن حقیقت سیری اول معتبر	اولدی چون دارغیمه شاه	ار مغایمدر صلا ایچکاه
دیک سزده اید از بابیه	زینک اصحابنه فیلد بیان	بلکه بو مؤمنارک معراج	بو عباد ائنه قوسبر ناجد
فیض امداد ائنه درر مبتدا	سز اولک بو خانقاهه بیس	دعوت و تبلیغک اولد فک نما	
اوله اسرار حقیقت رایگان	چونکه وقت وله ایرم لوزما	قیل سزای ائنه نه خرم	
مستلانی ایلدی قائم مقام	ایلد چون تکمیل دعوا اول	عودن ائنه نه بزرگ کز نه	چونکه مامو اولدی اول سرد

بعضلر

بارشاهلار بارشاهینک زانی برجهله وصفیلم هرنه اوچلجفسه شهبانجا زاکه شایسته برنام بوله نم کاهیجه سلسله ایدله تاز گاه عنقا که سنه عا لرشاه ای سنجین فرمه یار سحر سینه ختک فالدی زاز علیه عصیانله اولد زبون ولسوز الوره جور و حطا نقد و قوی ایلد صر فی هوا خرچ ایلد و بر بر دوسک جمله غایب شبا اولسوز	بارشاهلار بارشاهینک زانی برجهله وصفیلم هرنه اوچلجفسه شهبانجا زاکه شایسته برنام بوله نم کاهیجه سلسله ایدله تاز گاه عنقا که سنه عا لرشاه ای سنجین فرمه یار سحر سینه ختک فالدی زاز علیه عصیانله اولد زبون ولسوز الوره جور و حطا نقد و قوی ایلد صر فی هوا خرچ ایلد و بر بر دوسک جمله غایب شبا اولسوز	بارشاهلار بارشاهینک زانی برجهله وصفیلم هرنه اوچلجفسه شهبانجا زاکه شایسته برنام بوله نم کاهیجه سلسله ایدله تاز گاه عنقا که سنه عا لرشاه ای سنجین فرمه یار سحر سینه ختک فالدی زاز علیه عصیانله اولد زبون ولسوز الوره جور و حطا نقد و قوی ایلد صر فی هوا خرچ ایلد و بر بر دوسک جمله غایب شبا اولسوز	بارشاهلار بارشاهینک زانی برجهله وصفیلم هرنه اوچلجفسه شهبانجا زاکه شایسته برنام بوله نم کاهیجه سلسله ایدله تاز گاه عنقا که سنه عا لرشاه ای سنجین فرمه یار سحر سینه ختک فالدی زاز علیه عصیانله اولد زبون ولسوز الوره جور و حطا نقد و قوی ایلد صر فی هوا خرچ ایلد و بر بر دوسک جمله غایب شبا اولسوز
--	--	--	--

كَلْبِي ذَانِكَ رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ	رَحْمَتِ قَيْلِ أَيْ سَبْعِ الْمُنْتَهِي	أَيْلَهُ يَارَبِّي حَوَارِدَكَ أَمِين	صَوْلَ عَمْرٍ لَهُ رِضَاكَ قَيْلِ وَزِين
دَرْ كَهْلِكَ دَوْمَسُورُ رُوِي نِيَارِ		هَمْ شَهْرَادَكَ أَيْلَهُ نَصَبِ	حَنْمِ مَوْسَى أَوْلَهُ نَجَلِ
أَوْلُ سَفَاعَتِ يَلَهُ هَرْ جَارَهُ سَا		أَيْلَهُ هَرْ كَارِنَكَ نَوْفِيكَ رِفْوِ	نَارِ عَمِكَ أَوْلَهُ بَنُو حُوِي حَرْفِ
أَوْلُ جَيْبِكَ حَرَمِيْنَهُ يَارَ أَلَهُ	دَرْ عَضْبِي أَوْلُورُ زَحَارَهُ	لُطْفِ نَفْسِي أَيْلَهُ نَدْبِي نِيَارِ	دَمْبَدَه قَيْلِ عَدِ وَحَسَا نِيَارِ
حَوْقُدْ رَحْمَاتِكَ غَيْبِي وَرَدِ كَارِ	نَفْسِي لَيْلِكَ قَيْلِهِ بَرِي خَوَارِ	نَظْمَهُ بَاعَتْ سَبْعُ أَرْبَعِي حُوِي	بِحَرْ لُطْفِ وَرَحْمَتِهِ أَيْدِ عَرْفِ
كِرْحَمِهِ قَوْلِكَ أَوْلِسْتِ غِي طَلَبِ	لَيْلِكَ نَوْفِيكَ أَوْلُورُ كَا سَبِ	نَحْمَهُ زَيْنِ مَعَامِرِي لَيْلِ أَيْبِ	لَعْلِي زَارَهُ أَوْلَهُ مَجْمُورِ حَسِبِ
أَيْلَهُ نَوْفِيكَ رَفِيقِي رَاهِ دَانِ	نُورِ وَحَدِيثِهِ مَنُورِ أَوْلَهُ جَانِ	أَوْلُورُ دَانِ وَهَوِيَانِ وَرِ كَلْبِيَانِ	أَوْلَهُ لَرَسَابِ أَلْفِ زَوْرِ الْمَنْزِ
بَدْرُهُ أَيْلَهُ هَدِيَّتِ شَهْرِي كَرِ	بَوْلُهُ وَزِينَتُهُ سَبْعُ جَمْعِي	بُوَا يَدِي دَلِكِ صَالِحِي سَائِحِي	
وَصَلَهُ أَيْمَهُ بُوَيْدِي بِرِ شَتَابِ	جَانِي سُوْرَانِ أَيْمِيْنَهُ يَارِ فَرْغِ	بِيْرَهُ إِخْوَانِ أَوْ قِيْبِهِ بِرِ فَاتِحِي	
أَيْلَهُ يَارَبِّ لَا يَفِي بَرِّ وَصَالِ			
أَوْلَهُ لَمْ يَرْوَانَهُ نُوْرِ جَمَالِ			
وَأَجْبَا أَوْلِي زِيُوْرِ حَمِي كَارِ	أَوْلَهُ دَعْوَاتِ شَهْرِي سَاهِ أَنَامِ	أَيْ جَيْبِكَ عَائِقِ دِيُونِهِ سِي	أَوْلُورُ دَانِ رَسُوْلِ اللَّهِ كَلِمِ
يَعْنِي دَرْ فِتْحَتِ وَنَاجِ أَصْفِيَا	أَعْلَى أَمْنَالِ سُلْطَانِ مَصْطَفِي	أَفْنَانِ حَسَنِيكَ بِرِ فَاتِحِي سِي	أَوْلُورُ دَانِ رَسُوْلِ اللَّهِ كَلِمِ
		فَصْلِي أَيْدِي نُوْرِ وَجْهِكَ كُوْرِ	دَوْلِي لِيْلِي بِرِ دَرْمِ رَا بِرِ مَكَمِ

سُبْحَانَ مَنْ عَطَاكَ	يَا أَمِنَةَ شَرِيكَ	مَوْلَى دِيَارِكَ رَسُولَ اللَّهِ كُلِّ	خَاكِمًا يَحْضُرُهُ يَوْمَ سَوْرَتِكَ
رَبِّ السَّمَاوَاتِ	لِحَمْلِكَ بِمَجْدِكَ	رَمِيلَةً أَدَاكَ رَابِلَةً رَكَبَهُ الْوَالِدُ	كَيْ سَيُؤَادِنَ سِرْدَانَهُ مَحْمُودًا
الْبَنِيِّ الْعَدْنَانِ	سَعْبَانَ شَهْرَانِ	مَوْلَى دِيَارِكَ رَسُولَ اللَّهِ كُلِّ	أَرَزُومًا حَسْبَ الْكِرَامِ أُولُ
مِنْ لِحَاظِهَا شَاكٍ	هُوَ صَاحِبُ الْفَرَانِ		
وَسُبْحَانَ مَنْ عَطَاكَ	يَا أَمِنَةَ بَشَرِكَ	هَذَا لَكَ رَأَى خَدَّ الْوَلَقِ رَيْلَهُ	رَأَى عُنُقَهُ أَسْنَا الْوَلَقِ رَيْلَهُ
رَبِّ السَّمَاوَاتِ	لِحَمْلِكَ بِمَجْدِكَ	مَوْلَى دِيَارِكَ رَسُولَ اللَّهِ كُلِّ	مَعْرِفَةً يَسْبُو الْوَلَقِ رَيْلَهُ
هَذَا الْوَالِدِ	رَمَضَانَ يَا لِهَيْبَتِنَا		
وَرَبِّكَ عَطَاكَ	لِحَمْلِكَ بِمَجْدِكَ	بُوصْفِهِ شَهْرَتِ إِنْ قَسِيرِ	جُونَ صِدْقِ بَيْتِ مَفْرَحَةٍ طَارِقِ
سُبْحَانَ مَنْ عَطَاكَ	يَا أَمِنَةَ بَشَرِكَ	مَوْلَى دِيَارِكَ رَسُولَ اللَّهِ كُلِّ	جَانِ وَرَدَلِنِ رَضِي مَسْتَانِ
رَبِّ السَّمَاوَاتِ	لِحَمْلِكَ بِمَجْدِكَ		
وَرَبِّكَ عَطَاكَ	سُقُولِ جَالِ سَعْدِكَ	لَمَّا حَمَلْتَنِي فِي حَرْبِ	بِالضُّفَى سَعْدِ غَلَبِ
رَبِّ السَّمَاوَاتِ	وَمَا زَيْ مِنْهُ رَدَا	هَذَا النَّبِيُّ لَدَاكَ	وَمَا زَيْ مِنْهُ نَعَبِ
وَرَبِّكَ عَطَاكَ	يَا أَمِنَةَ شَرِيكَ		

سُبْحَانَ عَطَاكَ	يَا أَمِنَهُ بَشْرَاكَ	رَبُّ السَّمَاوَاتِ	لِحَمْلِكَ مُحَمَّدٍ
رَبُّ السَّمَاوَاتِ	لِحَمْلِكَ مُحَمَّدٍ	وَسَرَفِكَ بِالمُصْطَفَى	ذُو القَعْدَةِ جَبَّالِو
وَلِدِ النَّبِيِّ السُّرِّي	وَفِي رَيْعِ الأوَّلِ	وَحَضْرَتِكَ وَحَمَاكَ	وَرَبِّكَ عِنْدَ عَنَى
تُورِيهِ أَكْسَاكَ	يَا أَمِنَهُ تَامِلِ	سُبْحَانَ عَطَاكَ	يَا أَمِنَهُ بَشْرَاكَ
سُبْحَانَ عَطَاكَ	يَا أَمِنَهُ بَشْرَاكَ	رَبُّ السَّمَاوَاتِ	لِحَمْلِكَ مُحَمَّدٍ
رَبُّ السَّمَاوَاتِ	لِحَمْلِكَ مُحَمَّدٍ	يَا أَمِنَهُ يَا بَلْحَمْلِكَ	ذُو اللِّحَاءِ سَادِ السُّهْرِ
مُكَلِّمًا مَدَاهُونًا	وَلِدِ النَّبِيِّ مَخُونًا	بِسَيِّدِ وَأَفَاكَ	اللَّهِ يُجْمَعُ شَمْلِكَ
وَحَسْبُهُ أَفَاكَ	بِحَبَابِ مَقْبَرُونَا	وَحُضْرَتِكَ بِالمُنَا	مُحَرَّمِ حِرَابِ بَاهِنَا
سُبْحَانَ عَطَاكَ	يَا أَمِنَهُ بَشْرَاكَ	هَذَا النَّبِيُّ لَدَاكَ	وَمَا تَرَيْنَ مِنْهُ عَفَا
رَبُّ السَّمَاوَاتِ	لِحَمْلِكَ مُحَمَّدٍ	سُبْحَانَ عَطَاكَ	يَا أَمِنَهُ بَشْرَاكَ
رَسُولِ العَالَمِينَ	سُبْحَى مُحَمَّدٍ عَنِ يَقِينِ	رَبُّ السَّمَاوَاتِ	لِحَمْلِكَ مُحَمَّدٍ
بِفِخْرِهِ أَكْسَاكَ	الصَّارِفِ الوَعْدِينَ	بِذَلِكَ النَّبِيِّ المُفْتَحِ	وَفِي الصَّفْرِ يَا خَيْرِ
سُبْحَانَ عَطَاكَ	يَا أَمِنَهُ بَشْرَاكَ	وَرَبِّكَ مَوْلَاكَ	مِنْ أَجْلِ شَقِّ القَمَرِ

رَبُّ السَّمَاوَاتِ	لِحَمَلِكِ مُحَمَّدٍ
قَدَّجَاءَنَا بِالرَّحْمَةِ	هَذَا النَّبِيِّ الْأَمَّةِ
لِرَغْمِ مَنْ عَادَاكَ	نَسَكَ بِفَضْلِ الْجَنَّةِ
وَهُنَّ سُبْحَانَ عَطَاكَ	يَا أَمِنَهُ بَشْرَاكَ
رَبُّ السَّمَاوَاتِ	لِحَمَلِكِ مُحَمَّدٍ
يَا أُمَّةَ مُحَمَّدٍ كُلُّكُمْ	صَلُّوا عَلَيَّ نَبِيِّكُمْ
هَذَا النَّبِيِّ الذِّكْرِ	وَالِهِ فِي مَدْحِكُمْ
وَهُنَّ سُبْحَانَ عَطَاكَ	يَا أَمِنَهُ بَشْرَاكَ
رَبُّ السَّمَاوَاتِ	لِحَمَلِكِ مُحَمَّدٍ
اغْفِرْ لِدُنْيَايَ الْخَضِرِ	يَا رَبِّ يَا غَفَّارَ
وَالْهَامِشِيِّ الذِّكْرِ	بِالسُّدَاتِ الْأَبْرَارِ
سُبْحَانَ مَنْ أَعْطَاكَ	يَا أَمِنَهُ بَشْرَاكَ
رَبُّ السَّمَاوَاتِ	لِحَمَلِكِ مُحَمَّدٍ